

Mål T-204/03

Haladjian Frères SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Artikel 81 EG — Artikel 82 EG — Distribution av reservdelar — Parallellimport — Klagomål — Beslut att inte vidta åtgärder”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 27 september 2006 . . II - 3783

Sammanfattning av domen

- 1. Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål
(Rådets förordning nr 17, kommissionens förordning nr 2842/98)*
- 2. Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Kommissionens skyldigheter
(Artiklarna 81 EG och 82 EG)*
- 3. Talan om ogiltigförklaring — Beslut av kommissionen som kräver en komplicerad ekonomisk bedömning
(Artiklarna 81 EG, 82 EG och 230 EG)*

4. *Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Avtal mellan företag — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Kriterier*
(Artikel 81.1 EG)
5. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Orimligt lång frist*
(Artiklarna 81 EG och 82 EG)
6. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Kommissionens skyldigheter*
(Artiklarna 81 EG och 82 EG)
7. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Omfattning*
(Artiklarna 81 EG, 82 EG och 253 EG)

1. Varken förordning nr 17 eller förordning nr 2842/98 om hörande av parter i vissa förfaranden enligt artiklarna [81 EG] och [82 EG] innehåller några uttryckliga bestämmelser om hur ett klagomål skall behandlas i sak eller om kommissionens eventuella undersökningsplikt när det gäller handläggningen av detsamma. Kommissionen är således inte skyldig att inleda förfaranden för att fastställa eventuellt åsidosättande av gemenskapsrätten, och klagandens rättigheter enligt förordningarna nr 17 och 2842/98 omfattar inte rätten att få ett slutligt beslut vad beträffar förekomsten av den påstådda överträdelsen.

utredning ändå gjorts finns det vidare ingen bestämmelse i sekundärrätten som ger klaganden rätt att kräva att kommissionen fortsätter förfarandet fram till det stadium där den kan fatta ett slutligt beslut om en påstådd överträdelse. Kommissionens befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar inom ramen för handläggningen av ett klagomål är inte beroende av hur långt utredningen av ärendet har kommit.

(se punkterna 27 och 28)

Eftersom kommissionen inte är skyldig att ta ställning till huruvida en överträdelse föreligger, kan den inte vara förpliktad att göra en utredning, eftersom en sådan inte kan ha något annat syfte än att söka finna bevis för förekomsten av en överträdelse, något den inte är skyldig att fastställa. Om en sådan

2. Kommissionen är inte skyldig att inleda ett förfarande till följd av ett klagomål om åsidosättande av artiklarna 81 EG

och 82 EG, för att fastställa att sådana åsidosättanden förekommit, utan endast att noggrant undersöka de faktiska och rättsliga omständigheter som den fått kännedom om genom klaganden, för att kunna bedöma om dessa omständigheter tyder på ett uppträdande som kan snedvrída konkurrensen inom den gemensamma marknaden och påverka handeln mellan medlemsstaterna. När kommissionen har beslutat att inleda en undersökning av ett klagomål skall den, utom i vederbörligen motiverade fall, göra detta med den omsorg, den noggrannhet och den uppmärksamhet som krävs för att med full kännedom om saken kunna bedöma de faktiska och rättsliga omständigheter som klagandena underställt kommissionen för bedömning.

(se punkterna 29 och 212)

3. Inom ramen för en talan om ogiltigförklaring av ett kommissionsbeslut om att inte vidta åtgärder till följd av ett klagomål om överträdelse av gemenskapens konkurrensregler, kommer förstainstansrätten att pröva huruvida det omtvistade beslutet, enligt vilket klagomålet lämnas utan avseende, innehåller en lämplig prövning av de faktiska och rättsliga omständigheter som underställts kommissionen för bedömning inom ramen för det administrativa förfarandet. Domstolsprövningen av en rättsakt från kommissionen som inbegriper komplicerade ekonomiska bedömningar, som fallet är i fråga om påstådda överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG, är begränsad till en granskning av att förfarandereglerna iakttas, att motiveringen är

tillräcklig, att bedömningen av omständigheterna är materiellt riktig, samt att det inte har förekommit något uppenbart misstag i bedömningen eller något maktmissbruk.

(se punkt 30)

4. För att motivera en tillämpning av konkurrensbestämmelserna på ett avtal rörande varor som inhandlas i Förenta staterna för att säljas inom gemenskapen, måste avtalet, på grundval av flera faktiska och rättsliga omständigheter, medföra att det kan förutses med tillräcklig grad av sannolikhet att avtalet kan ha en betydande inverkan på konkurrensen inom gemenskapen och handeln mellan medlemsstaterna. Endast det faktum att ett handlande får vissa konsekvenser, oavsett vilka, för gemenskapens ekonomi utgör inte i sig en tillräcklig grund för gemenskapens behörighet. För att kunna tas med i beräkningen måste följden vara väsentlig, det vill säga påtaglig och inte försumbar.
- (se punkt 167)
5. Det förhållandet att handläggningen av ett klagomål om överträdelse av gemenskapens konkurrensregler tagit orimligt

lång tid i anspråk har i princip inte någon betydelse för giltigheten av själva innehållet i det slutliga beslut som kommissionen fattar. En sådan tidsutdräkt påverkar nämligen inte, utom i särskilda undantagsfall, riktigheten av de materiella omständigheter som är avgörande för bedömningen av huruvida konkurrensreglerna har överträtts eller inte och vilka i förekommande fall motiverat att kommissionen beslutat att inte inleda någon undersökning. Klagomålets handläggningstid kan således i princip inte skada klaganden om klagomålet lämnas utan avseende.

(se punkt 193)

6. Den omständigheten att kommissionen skall handla inom rimlig tid då den fattar beslut i enlighet med administrativa förfaranden inom konkurrensområdet utgör en tillämpning av principen om god förvaltningssed. Frågan huruvida ett sådant förfarande pågått under skälig tid skall bedömas med hänsyn till de

särskilda omständigheterna i varje fall och särskilt till i vilket sammanhang detta fall förekommer, de olika steg i förfarandet som kommissionen skall vidta, ärendets komplexa karaktär samt dess betydelse för de olika berörda parterna.

(se punkt 195)

7. Kommissionen är inte skyldig att ta ställning till samtliga argument som de berörda personerna åberopar till stöd för sina ansökningar i motiveringen till beslut som den har att fatta för att säkerställa att konkurrensreglerna efterlevs. Det är tillräckligt att kommissionen redovisar de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för beslutets utformning.

(se punkt 199)